

т. ۶.

стіа ѿ гордостъ не послушала и не ши-
шла при нѣго. Щарьатъ сѧ разгневалъ
на това и попыталъ совѣтницити си:

т. ۶.

каквѣ наказанїе сѧ стой на нѣгѡвата
супрѣга; Совѣтницити ѿговорили, чи
Щарыцата нѣ токѡ на Щарьатъ согрѣ-
шила, амі и на сїчкїатъ народъ, за-
що занапредъ сїчкити жены ѿ послѣ-
доватъ нѣйнїатъ примѣръ, и ѿе фѣ-
натъ да не зачѣтатъ вѣчи своити мѣ-
жи. Щарьатъ махналъ ѿ сїбе си пре-
возносливата супрѣга, и повелѣлъ нѣй

т. ۶.

да сѧ не іавѣва вѣчи предъ очити мѣ.
Въ нѣго самото врѣмѧ Щарьатъ распро-
водилъ повелѣнїата по сїчкити странѣ
на своето державство, и повелѣлъ да
бади сїеки мажъ Господарь въ своатъ
си домъ. Постѣдъ това повелѣлъ Щарьатъ

гл. ۶.

т. ۶.

т. ۶.

т. ۶.

т. ۶.

та сѧ сабрали при нѣго сїчкити млады
и красны дѣвицы, за да си избирѣ Ща-
рьатъ ѿ тѣхъ нова супрѣга. Междѹ
тѣзи дѣвицы была и прекрасната Іаде-
янка Есайръ. Тїа была сирота, не имала
нито баща нито майка. амі стри-
ка и наставникъ нѣйнъ былъ єдинъ по-
робинъ Іадеанинъ называемой Мардо-
хїй. А когдато сїчкити дѣвицы єдна

слѣдъ